

Wanneer Gods kinderen zwak, belast en beladen zijn

“Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd of versaagd” Johannes 14:27.

Vrede: veiligheid, zekerheid, rust in de ziel, zonder vrees voor God, tevreden met het aards bestaan

Ontroerd: verward, woelig, paniek, onrustig, geïntimideerd

Versaagd: bang worden, de moed verliezen

Depressief worden is niet vreemd voor een mens Gods

Niet dat Gods kinderen depressief moeten zijn, maar het kan er wel zijn

Het is niet omdat je depressief bent dat je niet meer van God bent.

Elia werd bang (1 Koningen 18-19)

Elia wordt aangehaald door Jakobus om de lezers te wijzen op het grote geloof dat hij had.

“Het gebed van een rechtvaardige vermag veel, doordat er kracht aan verleend wordt. Elia was slechts een mens zoals wij en hij bad een gebed, dat het niet regenen zou, en het regende niet op het land, drie jaar en zes maanden lang; en hij bad opnieuw, en de hemel gaf regen en de aarde deed haar vrucht uitspruiten” Jakobus 5:16-18.

Elia werd door God geroepen.

Elia werd door God geroepen om zich aan de goddeloze koning van het noordelijke rijk van Israel te vertonen

Zijn vrouw Izebel was een goddeloze vrouw en bracht afgoderij in Israel en doodde de profeten van God.

Achab liet zijn vrouw gewoon doen.

God had de regen laten ophouden door Elia en dit bracht enorme hongersnood en ellende aan Israel (1 Koningen 17:1).

Na 3 jaar moest Elia teruggaan naar Achab omdat God het terug wilde laten regenen (1 Koningen 18:1)

Elia komt Obadja tegen en zegt hem dat hij aan Achab moet zeggen dat Elia er is, maar Obadja was bang om gedood te worden (1 Koningen 18:8-9)

Elia antwoordt hem “Zo waar de Here der heerscharen leeft, in wiens dienst ik sta, heden zal ik mij aan hem vertonen” 1 Koningen 18:15.

Elia ontmoet Achab.

Achab zegt Elia “Zijt gij daar, gij, die Israel in het ongeluk stort? Doch hij zeide: Ik heb Israel niet in het ongeluk gestort, maar gij en uws vaders huis, doordat gij de geboden des Heren hebt verzaakt en de Baals zijt nagelopen. Nu dan, laat heel Israel tot mij bijeenroepen naar de berg Karmel, ook de vierhonderd vijftig profeten van de Baal en de vierhonderd profeten van de Asjera, die van de tafel van Izebel eten.” 1 Koningen 18:17-19.

De 2 altaren.

“Daarop zond Achab heen onder alle Israelieten en riep de profeten naar de berg Karmel bijeen. Toen naderde Elia tot het gehele volk en zeide: Hoelang zult gij aan beide zijden mank gaan? Indien de Here God is, volgt Hem na; maar indien het de Baal is, volgt hem na. Doch het volk antwoordde hem niets. Voorts zeide Elia tot het volk: Ik ben als profeet des Heren alleen overgebleven, en de profeten van de Baal zijn vierhonderd vijftig man” 1 Koningen 18:20-22.

Elia stond er alleen voor.

Israel was onverschillig en deed niets tegen de afgoderij, ze hielden niet van God.

Elia was hierom bedroefd want hij hield van God.

Het komt tot een test om te bepalen wie werkelijk Gods profeet was (1 Koningen 18-23-35).

Elia sprak met groot geloof tot God en God antwoordde (1 Koningen 18-37-38).

Elia liet de profeten van Baäl doden (1 Koningen 18:39-40)

En op zijn bevel kwam de regen terug na 3 jaar (1 Koningen 18:41-45)

Elia wordt depressief.

Achab vertelt Izebel wat Elia had gedaan (1 Koningen 19:1)

Izebel zond een bode tot Elia om hem te zeggen dat zij hetzelfde met hem zou doen als wat hij met haar profeten had gedaan (1 Koningen 19:2)

Wat doet Elia? Hij vluchtte uit angst! Hij werd depressief (1 Koningen 19:3-18)

“Toen hij dat had vernomen, maakte hij zich gereed en ging weg om zijn leven te redden; en gekomen tot Berseba, dat tot Juda behoort, liet hij zijn knecht daar achter. Zelf echter trok hij een dagreis ver de woestijn in, ging zitten onder een

bremstruik en begeerde te mogen sterven, en zeide: Het is genoeg! Neem nu Here, mijn leven, want ik ben niet beter dan mijn vaderen. Daarop legde hij zich neer en sliep in onder een bremstruik” 1 Koningen 19:3-5.

Zijn angst was even groot als het geloof dat hij eerder had.

Hij ging van de grootste gebeurtenis in zijn leven tot het diepste punt.

Hij verwachtte dat alle strijd en moeiten over zouden zijn na de ontmoeting met de priesters en dat Israel terug een natie onder God zou worden. Toen alles meewerkte zoals hij het verwachtte was hij vol geloof en vertrouwen en toen de dingen begonnen tegen te werken smolt zijn geloof en vertrouwen als sneeuw voor de zon.

- de hoop was weg
- de moed was weg
- zijn vertrouwen was weg

Gevolg:

- hij vluchtte weg, wilde alleen zijn, hij liet mensen die op hem vertrouwden in de steek (het overkwam hem en hij vond geen motivatie meer om iets te doen)
- verlangde om te sterven (voelde zich waardeloos, het verlangen hebben om beter niet geboren te zijn)
- zocht zijn toevlucht in de slaap
- deed aan zelfbeklag (hij zei dat hij niet beter was dan zijn vaderen)

Het is een vicieuze cirkel. Hij vlucht verder weg van alles en iedereen totdat hij uiteindelijk zijn toevlucht nam in een spelonk aan de berg Horeb. Elia verloor het gevoel en besef van Gods aanwezigheid in zijn leven.

God sprak tot Elia

“Hij kwam daar bij een spelonk, waar hij overnachtte. En zie, het woord des Heren kwam tot hem en Hij zeide tot hem: Wat doet gij hier, Elia? Daarop zeide hij: Ik heb zeer geijverd voor de Here, de God der heerscharen, want de Israelieten hebben uw verbond verlaten, uw altaren omvergehaald en uw profeten met het zwaard gedood, zodat ik alleen ben overgebleven, en zij trachten mij het leven te benemen” 1 Koningen 19:9-10.

Zo depressief dat zijn geloof faalde

Hij zei dingen die hij niet had mogen zeggen

Hij had een houding die hij niet had mogen hebben

Maar dat betekent niet dat hij niet meer die sterke, godsvruchtige man was zoals hij beschreven staat.

Na een tweede maal gevraagd te hebben wat Elia daar deed, zegt God hem:

“Keer op uw schreden terug” 1 Koningen 19:15.

Had Elia misschien anti-depressiva nodig? Sommigen zouden het hem waarschijnlijk aanraden!

- werking lichaam (chemie)
- pijnstillers (euforisch)
- zwangerschap (vermoeiend)

Conclusie:

Elia was niet de eerste de beste, hij was een man van groot geloof.

Hij was niet iemand die onverschillig was tov God, noch iemand die zijn geloof niet onderhield

Hij had geen vet hart (Matteus 13:15).

Hij had geen boos ongelovig hart (Hebreeën 3:8)

Hij had geen immoreel hart (Matteus 15:18-20)

Hij wandelde met God, was een goede man en werd toch depressief.

Betekent het misschien dat hij niet van God hield? Verre van!

“Wij vermanen u, broeders, wijst de ongeregelden terecht, beurt de kleinmoedigen op, komt op voor de zwakken, hebt geduld met allen” 1 Tessalonissenzen 5:14.

Opbeuren: bemoedigen, vertroosten

Kleinmoedig: flauwhartig, wankelmoedig

Wij kunnen kleinmoedig zijn door

- de zonden van anderen
- de zonden van onszelf (worstelingen met zonden)
- de dingen van het leven (betalingen)
- de ziekten van het lichaam

Wanneer je depressief bent en jezelf van alles en iedereen hebt afgesloten, weet dan dat God tegen jou zegt ‘Wat doe jij

hier? Keer op uw schreden terug!'.
Denk aan wie God is en wat Hij je belooft heeft in Zijn Woord.

Weet dat je niet alleen bent, net zo min als Elia alleen was (vgl 1 Koningen 19:18)

Denk niet dat God je in de steek heeft gelaten, het is je gevoel dat je bedriegt!

Kom uit uw isolatie en begeef u onder Gods kinderen.

Zijt bezig met Gods werk, maak u actief en nuttig om uit uw depressiviteit te komen.

“Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; want mijn juk is zacht en mijn last is licht”
Matteus 11:28-30.

“Uw hart worde niet ontroerd; gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis mijns Vaders zijn vele woningen (anders zou Ik het u gezegd hebben) want Ik ga heen om u plaats te bereiden” Johannes 14:1-2.